UOHSX003I4JE

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R052/07-4929/2011/320/KPo V Brně dne: 7. 4. 2011

V řízení o odvolání, které proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S 72A/01-1741/07-SOHS II ze dne 24. 1. 2007 ve věci zaplacení úroku z přeplatku na pokutě, tj. z částky 108.000.000,- Kč, dle § 64 zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků ve znění pozdějších předpisů podala společnost **OMV Česká republika s. r. o.,** IČ 4803687, se sídlem Praha 4, Na Vítězné pláni 1719/4, právně zastoupená Mgr. Karolínou Horákovou, advokátkou AK Weil, Gotshal & Manges, se sídlem Praha 1, Křižovnické nám. 2/193, jsem po projednání věci s rozkladovou komisí

rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, č.j. S 72A/01-1741/07-SOHS II ze dne 24. 1. 2007 **r u š í m** a věc **v r a c í m** orgánu, který jej vydal, k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Dosavadní průběh správního a soudního řízení

Sankční rozhodnutí a pokuta

1. Rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. R 23-28/2004 ze dne 31. 5. 2004 (dále též „**rozhodnutí předsedy**“), kterým bylo změněno rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „**Úřad**“) č.j. S 72/01-1810/04-ORP, byla společnosti OMV Česká republika, s.r.o., se sídlem Praha 4, Budějovická 3, IC 48038687 (dále též „**OMV**“) uložena pokuta ve výši 68 000 000,- Kč (slovy; šedesát osm milionů korun českých) za porušení 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), v platném znění (dále též „**zákon**“).

2. Tímtéž rozhodnutím předsedy byla za porušení 3 odst. 1 zákona uložena pokuta rovněž společnosti Aral ČR a.s. se sídlem Praha 4, V Parku 2294/2, IC 45241384 (dále též „**Aral**“), a to ve výši 40 000 000,- Kč (slovy; čtyřicet milionů korun českých). Ke dni 30. 1. 2006 společnost Aral zanikla, přičemž jejím právním nástupcem se stala společnost OMV PLUS ČR, a.s., se sídlem Praha 4, Budějovická 778/3, IČ 45241384. Společnost OMV PLUS ČR, a.s. zanikla sloučením se společností OMV, která se tak stala právním nástupcem společnosti OMV PLUS ČR, a.s. V rámci sloučení přešlo na společnost OMV obchodní jmění zanikající společnosti OMV PLUS ČR, a.s.

3. Uložené pokuty byly zaplaceny společností OMV dne 16. 6. 2004, respektive společností Aral dne 4. 6. 2004. Splatnost obou pokut nastala 15 den po právní moci rozhodnutí o uložení sankcí, a to dne 18. 6. 2004.

4. Společnost OMV jakož i ostatní účastníci řízení napadli rozhodnutí předsedy žalobami u Krajského soudu v Brně. Dne 31. 7. 2006 vydal krajský soud rozsudek č.j. 31 Ca 84/2004-236, kterým zrušil rozhodnutí předsedy a věc vrátil k dalšímu řízení.

5. Proti rozsudku krajského soudu č.j. 31 Ca 84/2004-236 ze dne 31. 7. 2006 podal Úřad kasační stížnost, o níž Nejvyšší správní soud (dále též „**NSS**“) rozhodl rozsudkem č.j. 8 Afs 56/2007-479 ze dne 30. 12. 2009 tak, že rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

6. V důsledku výše zmíněného zrušujícího rozsudku NSS se rozhodnutí předsedy Úřadu, kterým byla uložena pokuta, stalo opětovně vykonatelným, na základě čehož OMV dne 18. 3. 2010 znovu uhradilo pokutu ve výši 108 00 000,- Kč, a to na účet celní správy.

7. Krajský soud následně novým rozsudkem č.j. 62 Af 18/2010-604 ze dne 16. 9. 2010 rozhodnutí předsedy č.j. R 23-28/2004 ze dne 31. 5. 2004, kterým byla uložena pokuta, opět zrušil, a tudíž bylo nutné jako přeplatek na dani vrátit.

8. Ačkoliv měl Úřad pochybnosti o své věcné příslušnosti, aby předešel vzniku škody, dne 22. 10. 2010 vrátil OMV jistinu, jež byla předtím Úřadu převedena z účtu celní správy, uhrazené pokuty ve výši 108 00 000,- Kč, která se stala opět přeplatkem.

9. Právní mocí rozsudku krajského soudu č.j. 31 Ca 84/2004- 236 ze dne 31. 7. 2006, tj. ke dni 22. 11. 2006, vznikl daňový přeplatek ve smyslu 64 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění platném do účinnosti novely č. 230/2006 Sb. (dále též „**ZSDP**“), v celkové výši 108 000 000,- Kč (slovy: sto osm milionů korun českých), která zahrnovala částku 68 000 000,- Kč uhrazenou společností OMV a částku 40 000 000,- Kč uhrazenou společností Aral). Výše uvedený přeplatek byl Úřad dle § 64 odst. 6 ZSDP povinen vrátit společnosti OMV.

Úroky z přeplatku na pokutě

10. Dne 22. 11. 2006 obdržel Úřad žádost společnosti OMV o vrácení částek, které společnosti OMV a Aral uhradily na pokutách jim uložených rozhodnutím předsedy, a to na účet společnosti OMV. Zároveň společnost OMV požádala o vyměření úroku z přeplatku na pokutě za období od 18. 6. 2004 do 22. 11. 2006.

11. Dne 13. 12. 2006 vydal Úřad rozhodnutí č.j. S 72A/01-22009/06-SOHS II o vrácení částky 108 000 000,- Kč, která představovala přeplatek na pokutě, společnosti OMV. Uvedená částka byla odepsána z účtu Úřadu ve prospěch účtu společnosti OMV dne 18. 12. 2006.

12. Společnost OMV podala žádost o vrácení úroku z přeplatku na pokutě, o kterém Úřad nerozhodl. Tato žádost byla Úřadu doručena dne 29. 12. 2006. Společnost OMV odůvodňovala svou žádost tvrzením, že přeplatek na pokutě vznikl zaviněním Úřadu, jako správce daně, ve smyslu § 64 odst. 6 ZSDP. Svou žádost o vrácení úroků pak společnost OMV zopakovala dne 2. 1. 2007.

13. Dne 24. 1. 2007 vydal Úřad rozhodnutí č.j. S 72A/01-1741/07-SOHS II (dále též „**napadené rozhodnutí**“), jímž výše uvedenou žádost společnosti OMV zamítl, a to s odůvodněním, že nezbytnou podmínkou pro vznik nároku na vrácení přeplatku na dani je dle § 64 odst. 6 ZSDP zavinění správce daně. Pojem zavinění, vzhledem k tomu, že Úřad jako organizační složka státu nedisponuje právní subjektivitou, byl interpretován judikaturou (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. Rd 29 Ca 235/2002) jako pochybení správce daně, například bylo-li jeho rozhodnutí zrušeno soudem a následně pravomocně konstatováno, že správní delikt spáchán nebyl. Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že krajský soud zrušil rozhodnutí předsedy toliko z důvodů procesních, aniž by se zabýval věcnou stránkou rozhodnutí. Úřad své odůvodnění uzavřel konstatováním, že v případě, kdy nebylo vydáno pravomocné rozhodnutí Úřadu, jímž by bylo rozhodnuto, že správní delikt nebyl spáchán, respektive, jímž by bylo řízení zastaveno nebo by jím byla uložena pokuta nižší, případně žádná, nelze hovořit o zavinění, resp. pochybení správce daně.

14. Dne 14. 2. 2007 podala společnost OMV proti napadenému rozhodnutí Úřadu č.j. S 72A/01-1741/07-SOHS II ze dne 24. 1. 2007 odvolání, který dále doplnila dne 3. 9. 2007.

15. O tomto podaném odvolání rozhodl předseda Úřadu rozhodnutím č.j. R052/2007/01-07315/2008/310-Rá ze dne 21. 4. 2008 tím způsobem, že změnil napadené rozhodnutí tak, že účastníku řízení podle § 64 odst. 6 ZSDP, ve znění účinném před novelou provedenou

zákonem č. 230/2006 Sb.,[1] přiznal částku ve výši 68 164 Kč, která představovala úrok z přeplatku na dani, resp. na pokutě, a to za období od 8. 12. 2006 do 18. 12. 2006 (tj. 16 dní od právní moci rozsudku krajského soudu č.j. 31 Ca 84/2004-236 ze dne 31. 7. 2006 do dne odepsání předmětné částky z účtu Úřadu ve prospěch společnosti OMV), během kterého byl Úřad v prodlení s vrácením přeplatku na dani. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. 4. 2008.

16. Společnost OMV napadla rozhodnutí č.j. R052/2007/01-07315/2008/310-Rá ze dne 21. 4. 2008 žalobou u krajského soudu, o které krajský soud rozhodl rozsudkem č.j. 62 Ca 45/2008-56 ze dne 25. 9. 2009 tak, že uvedené rozhodnutí předsedy Úřadu zrušil pro nesprávný výklad a aplikaci ustanovení ZSDP způsobující nezákonnost jím vydaného rozhodnutí. Kasační stížnost podaná Úřadem proti tomuto rozhodnutí krajského soudu byla NSS dne 26. 10. 2010 rozsudkem č.j. 8 Afs 13/2010-134 zamítnuta.

17. V návaznosti na novelu zákona č. 143/2001 Sb. provedenou zákonem č. 155/2009 Sb. s účinností od 1. 9. 2009 došlo k přechodu věcné příslušnosti k vybírání a vymáhání pokut ukládaných Úřadem. Speciální úprava § 22 odst. 6 zákona, která pravomoc vymáhat a vybírat pokuty svěřovala Úřadu, byla vypuštěna, v důsledku čehož pak tato pravomoc přešla v souladu s ustanovením § 2 písm. d) zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě ČR (dále též „**ZOCS**“) na místně příslušného obecného správce daně, kterým je Celní úřad Brno. S ohledem na výše zmíněnou změnu v příslušnosti k vybírání a vymáhání uložených pokut měl Úřad za to, že s účinností od 1. 9. 2009 Úřad již není v postavení správce daně a jako správní orgán věcně nepříslušný k rozhodnutí o vrácení úroků z přeplatku na pokutě, a tudíž i rozhodnutí o odvolání proti napadenému rozhodnutí, je povinen ve smyslu ustanovení § 12 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**správní řád**“), postoupit věc orgánu příslušnému, což učinil usnesením č.j. ÚOHS-514/2011/610/KPo ze dne 10. 1. 2011. Celní ředitelství Brno ovšem pro svou namítanou nepříslušnost věc opětovně vrátilo dne 23. 3. 2011 usnesením č.j. 668-5/2011-010100-21 Úřadu, resp. jeho předsedovi.

18. Krajský soud v rozsudku č.j. 62 Af 11/2011-319 ze dne 10. 3. 2011 o žalobě, kterou podala společnost OMV na ochranu proti nečinnosti, nicméně deklaroval, že je to Úřad, nikoliv Celní správa jako obecný správce daně, kdo má o odvolání proti napadenému rozhodnutí č.j. S 72A/01-1741/07-SOHS II ze dne 24. 1. 2007 rozhodnout, proto jsem byl nucen odvolání proti napadenému rozhodnutí posoudit.

II. Napadené rozhodnutí

19. Dne 24. 1. 2007 Úřad rozhodnutím č.j. S 72A/01-1741/07-SOHS II zamítl žádost společnosti OMV o vrácení úroků z přeplatku na pokutě s odůvodněním, že nezbytnou podmínkou nároku daňového subjektu na zaplacení úroku z přeplatku na pokutě je zavinění správce

[1] Den splatnosti přeplatku na dani, resp. na pokutě nastal do účinnosti čl. V. bodu 17 zákona č. 230/2006 Sb., kterým se změnil zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, tedy do 1. 1. 2007, a proto byl aplikován § 64 odst. 6 ZSDP ve znění platném do účinnosti tohoto zákona (článek VI odst. 5 ve spojení s článkem XXI zákona č. 230/2006 Sb.).

daně. Zaviněním správce daně potom Úřad chápal takové pochybení správce daně, na jehož základě byla nesprávně vyměřena daň. Jelikož krajský soud rozsudkem č.j. 31 Ca 84/2004-236 ze dne 31. 7. 2006 zrušil rozhodnutí předsedy o uložení pokut pouze z procesních důvodů a otázkou, zda správní delikt byl, či nebyl spáchán, se nezabýval, Úřad nedovodil zavinění správce daně a úrok z přeplatku na pokutě nepřiznal.

III. Odvolání

20. Proti rozhodnutí Úřadu č.j. S 72A/01-1741/07-SOHS II ze dne 24. 1. 2007 podala společnost OMV v zákonné lhůtě odvolání (Úřadu bylo doručeno dne 14. 2. 2007), které dále doplnila dne 3. 9. 2007.

21. Společnost OMV ve svém odvolání především namítá, že závěr Úřadu, jímž rozlišuje důvody zrušení rozhodnutí Úřadu resp. předsedy Úřadu soudem na procesní a věcné, nemá oporu v zákoně o správě daní a poplatků. Dle názoru společnosti OMV se v předmětném případě zjevně jednalo o pochybení Úřadu jako správce daně, tak jak je popisuje judikatura a odborná literatura a Úřad je tudíž povinen vrátit společnosti OMV rovněž úrok z přeplatku na pokutě v souladu s dikcí § 64 odst. 6 ZSDP, a to ode dne uplynutí zákonné patnáctidenní lhůty počínající dnem splatnosti pokuty dle pravomocného rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. R 23-28/2004 ze dne 31. 5. 2004, tj. dnem 18. 6. 2004. V doplnění odvolání společnost OMV odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Afs 140/2005-55 ze dne 31. 1. 2007, ve kterém Nejvyšší správní soud rovněž vyložil pojem zavinění správce daně jako jeho pochybení např. v situaci, kdy bylo rozhodnutí správce daně následně zrušeno či změněno ve prospěch plátce daně.

IV. Petit odvolání

22. Vzhledem k výše uvedenému společnost OMV v odvolání navrhuje, aby předseda Úřadu změnil napadené rozhodnutí tak, že se přiznává společnosti OMV úrok z přeplatku na pokutě, a to ve výši 4 202 529,- Kč.

V. Řízení o odvolání

23. Dne 1. 1. 2011 nabyl účinnosti zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „**daňový řád**“). Tímto daňovým řádem byl zrušen zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Podle § 264 odst. 1 přechodných ustanovení k daňovému řádu se podává, že řízení nebo postupy, které byly zahájeny podle dosavadních právních předpisů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí a práva a povinnosti z nich plynoucí se posoudí podle ustanovení tohoto zákona, která upravují řízení, nebo postupy, které jsou jimi svou povahou a účelem nejbližší. Ovšem § 264 odst. 10 daňového řádu dále stanoví, že jestliže lhůta stanovená pro vrácení vratitelného přeplatku započala běžet do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při jeho vracení podle dosavadních právních předpisů. Proto jsem i v řízení o odvolání proti napadenému rozhodnutí postupoval dle ZSDP.

24. Správní orgán I. stupně neshledal důvody pro postup podle ust. § 49 odst. 1 ZSDP, tedy aby odvolání účastníka v plném rozsahu vyhověl, a proto postoupil odvolání podle § 49 odst. 4 ZSDP k rozhodnutí předsedovi Úřadu.

25. Podle § 50 odst. 3 ZSDP jsem přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí v rozsahu požadovaném v odvolání, vycházel jsem též z toho, že podle citovaného ustanovení nejsem vázán návrhy odvolatele ani v případě, že v odvolání neuplatněné skutečnosti ovlivní rozhodnutí v neprospěch odvolatele. Přitom jsem dospěl k závěrům uvedeným v dalších částech odůvodnění tohoto rozhodnutí.

VI. Závazný právní názor vyslovený krajským soudem v rozsudku 62 Ca 45/2008-56 ze dne 25. 9. 2009

26. V rozsudku krajského soudu č.j. 62 Ca 45/2008-56 ze dne 25. 9. 2009, kterým bylo zrušeno rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. R052/2007/01-07315/2008/310-Rá ze dne 21. 4. 2008, soud vyslovil na základě posouzení skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí následující závazný právní názor.

27. Soud konstatoval, že § 22 odst. 6 zákona účinný do 31. 8. 2009 byl dostatečnou oporou pro následnou aplikaci ZSDP a pro závěr, že při vybírání a vymáhání pokut (a stejně tak i při vracení již zaplacených pokut) měl Úřad v době vydání napadeného rozhodnutí postavení správce daně *sui generis*. Soud rovněž uvedl, že pokuta uložená Úřadem splňovala definiční znaky platební povinnosti dle § 1 odst. 4 ZSDP, a tudíž se při jejím vybírání a vracení mělo postupovat stejně jako při placení daní, tedy dle části šesté ZSDP.

28. Dále soud v rozsudku deklaroval, že po zrušení nezákonného rozhodnutí Úřadu o uložení pokuty se pokuta *ex tunc* stává zaviněným přeplatkem na dani, jež musí být vrácen včetně úroků z tohoto přeplatku. Dle soudu je „zavinění“ Úřadu, které, jakožto zákonnou podmínku vzniku nároku na úroky z přeplatku na dani, požaduje § 64 odst. 6 ZSDP, nepochybné. Není přitom rozhodné, z jakého důvodu, zda procesního či věcného, bylo rozhodnutí Úřadu shledáno nezákonným. Úřad má odpovědnost za výsledek vlastní rozhodovací činnosti, a tedy i za případné důsledky nezákonného rozhodnutí.

29. Soud dále podotýká, že ZSDP stanoví pro vrácení přeplatku na pokutě včetně příslušenství zákonnou lhůtu 15 dnů, přičemž počátek této lhůty je dán dne následujícím po původní splatnosti pokuty, v jejímž důsledku došlo ke vzniku přeplatku na platební povinnosti, a proto závěr vyslovený Úřadem v rozhodnutí č.j. R052/2007/01-07315/2008/310-Rá ze dne 21. 4. 2008 co se týče výkladu § 64 odst. 6, na jehož základě byl OMV přiznán úrok jen za období od 8. 12. 2006 do 18. 12. 2006, je nesprávný a nezákonně zužující.

VII. Závazný právní názor vyslovený krajským soudem v rozsudku č.j. 62 Af 11/2011-319 ze dne 10. 3. 2011

30. Krajský soud ve svém rozsudku č.j. 62 Af 11/2011-319 ze dne 10. 3. 2011 postavil najisto, zda za situace, kdy bylo ustanovení § 22 odst. 6 zákona k 1. 9. 2009 zrušeno novelou provedenou zákonem č. 155/2009 Sb., přechodné ustanovení v čl. II zákona č. 155/2009 Sb. dopadá na všechny typy řízení zahájené přede dnem účinnosti novely, tedy nejenom výlučně na správní řízení podle zákona o ochraně hospodářské soutěže, resp. správního řádu, ale i na postup v režimu ZSDP, když uvedl: „*Toto přechodné ustanovení nevybírá typy zahájených a do dne účinnosti zákona č. 155/2009 Sb. neukončených řízení, a tedy dopadá na všechna řízení, která byla přede dnem účinnosti zákona č. 155/2009 Sb. zahájena. Takovým řízením tedy bylo i řízení, k němuž byl žalovaný č. 1*[2] *oprávněn a které také vedl podle §22 odst. 6 ZOHS….*“

31. Soud dále konstatoval, že „*řízení, k němuž byl žalovaný č. 1 oprávněn podle 22 odst. 6 ZOHS ve znění účinném před 1. 9. 2009, je také 'řízením podle ZOHS'. Jestliže tedy žalovaný č. 1 zahájil a neukončil řízení ve věci právě posuzované podle § 22 odst. 6 ZOHS před účinností zákona č. 155/2009 Sb., jde o řízení, které měl po účinnosti zákona č. 155/2009 Sb. dokončit podle ZOHS ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Tuto povinnost má přitom i nadále, neboť řízení (o žalobcově opravném prostředku proti rozhodnutí žalovaného č. 1 č.j. S 72A/01-1741/07-SOHS II ze dne 24. 1. 2007) stále ještě nebylo ukončeno, a tedy stále se uplatní pravidlo vyplývající z čl. II zákona č. 155/2009 Sb. (přechodné ustanovení), jež má přednost před obecnými ustanoveními upravujícími 'obecného správce daně' podle zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky.*“

32. Soud nadto dovodil, že Úřad je ve věci rozhodnutí o odvolání proti napadenému rozhodnutí nezákonně nečinný, a stanovil Úřadu povinnost v předmětné věci rozhodnout ve lhůtě 15 dní od právní moci rozsudku.

VIII. Přezkum napadeného rozhodnutí

33. Maje na zřeteli rozsudek Krajského soudu v Brně, č.j. 62 Ca 45/2008-56 ze dne 25. 9.2009 a rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 Afs 13/2010-134 ze dne 26. 10. 2010 konstatuji, že jsem ve výkladu § 64 odst. 6 ZSDP shledal na straně správního orgánu prvního stupně pochybení, o němž lze mít důvodně za to, že mělo vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy.

34. Jestliže správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí dovodil, že v případě, bylo-li rozhodnutí o uložení sankcí zrušeno pouze z procesních důvodů a nikoliv proto, že by nebylo prokázáno porušení právních norem chránících hospodářskou soutěž, nejedná se o zavinění správce daně, musím zcela přisvědčit námitkám OMV uvedeným v odvolání a jeho následném doplnění a společně s OMV konstatovat, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci, a tudíž je v rozporu se zákonem. Již tato skutečnost

[2] Žalovaným č. 1 v tomto případě soud označuje Úřad.

odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu prvního stupně.

35. Dále je třeba podotknout, že v petitu odvolání ze dne 13. 2. 2007 proti napadenému rozhodnutí se OMV domáhá zaplacení úroků z přeplatku na pokutě ve výši 4 202 529,- Kč, což ovšem k dnešnímu dni představuje neuhrazené úroky z přeplatku na pokutě za dobu jejího prvního zaplacení (viz výše). V důsledku dalšího vývoje soudního přezkumu rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. R 23-28/2004 ze dne 31. 5. 2004 o uložení pokuty, resp. zrušujícího rozsudku krajského soudu, jak byl popsán výše, byla jistina pokuty vybrána rovněž v období od 18. 3. 2010 do 22. 10. 2010. V rámci řízení o odvolání jsem se těmto v petitu odvolání nenamítaným obdobím nemohl zabývat. Bude proto na orgánu první správní stolice, aby v novém rozhodnutí, po náležitém zohlednění všech změn příslušné právní úpravy a závazných právních názorů soudů, vypočetl aktuální (celkovou) částku představující úroky z přeplatku na pokutě za všechna období, kdy pokuta byla nezákonně vybrána, a tuto vydal v souladu s příslušnými ustanoveními ZSDP společnosti OMV.

IX. Závěr

36. S ohledem na právní názor vyslovený v rozsudku Krajského soudu v Brně, č.j. 62 Ca 45/2008-56 ze dne 25. 9.2009, v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 8 Afs 13/2010-134 ze dne 26. 10. 2010 a konečně v rozsudku Krajského soudu v Brně č.j. 62 Ca Af 11/2011-319, jsem pro nezákonnost zrušil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, nechť znovu posoudí nárok OMV na vrácení úroků z přeplatku na pokutě s náležitým zohledněním všech období, kdy byla jistina pokuty od OMV vybrána, a vydá nové rozhodnutí ve věci.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ust. § 50 odst. 8 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:
Mgr. Karolína Horáková, advokátka
advokátní kancelář Weil, Gotshal & Manges
Křižovnické nám. 2/193
110 00 Praha 1

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy